

בעניין:

לימור סמימיאן דרש, ת.ז. 016438681

מרחוב הפלמ"ח 9, ירושלים
באמצעות בא-כוחה עוה"ד רון לוינטל, מ.ר. 415652
מרחוב הארבעה 28, מגדל צפוני ק. 5, תל-אביב
טלפון: 03-5243344; פקס: 03-5243355

התובעת

- נ ג ד -

1. מר אביעד גליקמן, ת.ז. 031498157

2. חדשות 13 בע"מ, ח.פ. 513174566 [צ"ל חדשות 10 בע"מ, ח.פ. 513174565]

מרחוב הברזל 23, תל-אביב יפו
באמצעות באי-כוחם עוה"ד עמית מור, רענן בן-עוז, צאלה צוברי ואחי
נשיץ, ברנדס, אמיר ושות', עורכי דין
מרחוב תובל 5, תל-אביב 6789717
טלפון: 03-6235000; פקס: 03-6235005

הנתבעים

כתב הגנה

תאריך חתימת המסמך: 15.6.2021.
מועד המצאת כתב התביעה: 21.2.21.
המועד האחרון להגשת כתב ההגנה: 16.6.21.

הנתבעים, מר אביעד גליקמן וחדשות 10 בע"מ (להלן: **הנתבע** ו-**הנתבעת**, בהתאמה, ויחדיו: **הנתבעים**), מתכבדים להגיש בזאת לבית המשפט הנכבד כתב הגנה מטעמם נגד התביעה שהגישה התובעת, ד"ר לימור סמימיאן-דרש (להלן: **התובעת**), והם יהיו מיוצגים בהליך זה באמצעות באי-כוחם עורכי-הדין משרד נשיץ, ברנדס, אמיר ושות', אשר מענם להמצאת כתבי בית דין הוא כמצוין בכותרת.

חלק שני - תמצית הטענות

א. תמצית טענות ההגנה

1. תביעה זו מבוססת – רק לכאורה – על חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: **החוק**), וכן על פגיעה לכאורה בשמה הטוב של התובעת.
2. כפי שנראה להלן, תביעה זו נעדרת כל בסיס משפטי או עובדתי, ומשכך – דינה סילוק על הסף.
3. וזאת יש להדגיש כבר בפתח הדברים – בדיווח מושא כתב התביעה – **לא תמצא כל אמרה** בדבר היותה של התובעת "כלי ריק"; "קומבינטורית מחפשת ג'ובים"; "מתעלקת על קופת המדינה"; היעדר כישוריה של התובעת למינוי האמור; לכך שמינויה נעשה "עקב" או "לנוכח" עמדתה הפוליטית או קרבתה לגורם כזה או אחר, כטענת התובעת, והכל אמירות שנאמרו בכתב התביעה בלבד [ס' 33, 45, 54 ו-56 לכתב התביעה].
4. התביעה עוסקת בדיווח באורך של כדקה וחצי שפורסם במהדורת החדשות ובעמוד הנתבעת ברשת החברתית "טוויטר" (להלן יכונה יחדיו: **הדיווח**), על אודות מינויה של התובעת כ"יועצת חיצונית לראש הממשלה בסוגיית התמודדות עם משבר נגיף הקורונה", וזאת ללא מכרז ובתמורה לשכר.
5. בדיווח יש עניין וחשיבות ציבוריים וחברתיים - בהינתן כי מדובר בסכומים המשולמים מכספי ציבור; בהתנהלות משרדי ממשלה וגורמים ציבוריים ובהתקשרות בפטור ממכרז.
6. **כל שנאמר בדיווח הוא פירוט הנתונים והעובדות אשר הופיעו בפרוטוקול הוועדה המשרדית שאישרה את ההתקשרות עם התובעת – מסמך ממשלתי רשמי אשר לא ניתן להטיל ספק במהימנותו.** כל זאת, תוך **ציטוט החלקים הרלוונטיים מהפרוטוקול, והופעתם על המרקע, בעת שידור הדיווח.**
6. לאור העובדה שמדובר בדיווח עובדתי, אין כל חובה לקבל תגובה. לפני משורת הדין, ובניגוד לטענות התובעת, **עובר** לדיווח, התקשר הנתבע אל התובעת מספר פעמים לצורך קבלת התייחסותה אך התובעת

לא ענתה. יתרה מכך, בסמוך **לאחר** שידור הידיעה שוחח הנתבע עם התובעת והציע לה להעביר את התייחסותה, ואולם, התובעת לא השיבה לפנייה זו. מאוחר יותר פנה בא כוח התובעת לנתבעת, אך זה דרש שהנתבעים יבצעו תיקון בידיעה גופה, ולא פרסום תגובה, וזאת לא ניתן היה לקבל.

כל זאת נעלם מכתב התביעה, ככל הנראה לא בכדי.

7. מעבר לכך, כתב התביעה שופע "אי-דיוקים" (במקרה הטוב) והסתרה מכוונת של עובדות או ציון עובדות שאינן נכונות (במקרה הפחות טוב), בחוסר תום-לב ותוך הטעיית בית המשפט הנכבד. זאת כפי הנראה בשל העובדה, שתיאור המציאות כהווייתה, היה שומט את הקרקע מתחת לתובענה זו.

ב. טענות מקדמיות

8. עיון בכתב התביעה מלמד, כי התובעת לא העלתה כלפי הנתבעים כל טענה מבוססת, אשר יש בה כדי לקיים את היסודות הנדרשים לצורך גיבוש עולת לשון הרע, כהגדרתה בס' 1 לחוק, ובהתאם להוראות הדין, ולפיכך – דין התובענה סילוק על הסף.

9. לחלופין, וככל שבית המשפט הנכבד יסבור כי התקיימה עולת לשון הרע, הרי שבכל מקרה לנתבעים עומדות הגנות רבות הקבועות בחוק, אשר בשל כל אחת ואחת מהן (וודאי בשל משקלן המצטבר) יש כדי להביא לדחיית התביעה. ההגנות העיקריות אשר חלות הן: **הגנת אמת הפרסום**, הקבועה בס' 14 לחוק – שכן הדיווח פורסם **בהתבסס על מסמך ממשלתי רשמי, אשר תיאר ושיקף נאמנה את שנכתב בו – לרבות ע"י ציטוטי הפרוטוקול והופעתו על המרקע בעת שידור הדיווח**, וכאשר **החשיבות הציבורית שבדיווח מובנת על פניה**, כפי שיפורט להלן; **הגנת תום הלב** הקבועה בס' 15(2) לחוק, כאשר כפי שיפורט להלן, בנסיבות העניין, לנתבעים הייתה, בין היתר **החובה המוסרית והציבורית לפרסם את הדיווח**, והם עשו כן **תוך נקיטת באמצעי הזהירות הנדרשים לעבודה עיתונאית זהירה ואחראית (ואף יותר מכך)**; וכאשר הדיווח **נועד להגנה על עניין אישי כשר של כלל הציבור**.

10. לנתבעים עומדות גם ההגנות הקבועות בס' 13(10) לחוק – **פרסום מותר של העתק או תמצית נכונה של מסמך הפתוח על-פי חיקוק לעיון כל דורש**; בס' 13(11) לחוק – **פרסום נכון והוגן של דבר שפורסם קודם לכן**; וכן הגנות נוספות, אשר יפורטו בהרחבה להלן.

11. לחלופי חלופין, וככל שבית המשפט הנכבד יסבור כי התקיימה עולת לשון הרע, וכי הנתבעים אינם חוסים תחת ההגנות המפורטות לעיל, נראה כי מתקיימות גם ההקלות הקבועות בס' 19 לחוק.

ג. טיעונים לעניין הסעד המבוקש

12. התובעת עותרת כי יפסקו לטובתה פיצויים בסך 150,000 ₪. כפי שנראה להלן, אין כל סיבה או הצדקה לפסוק לתובעת פיצוי כלשהו: ראשית – בשל העובדה כי **לא התקיימה כל עוולה של לשון הרע**; שנית, משום שכידוע פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק אינה מתבצעת בחלל ריק, ונגזרת ממידת הפגיעה בשמו הטוב של התובע, אם נגרמה, וככל שנגרמה. **התובעת לא הראתה כל ראיה (ממשית או בכלל) התומכת בטענתה לפגיעה בשמה הטוב** – ולא בכדי – שכן כזו לא אירעה. דברים אלו נכונים ביתר שאת שעה שלדיווח מושא התביעה, קדמו פרסומים נוספים מטעם גורמים אחרים. בנסיבות אלה, הרי שנוסף לכל האמור, אין כל הצדקה לפסוק לתובעת פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח החוק – או בכלל.

חלק שלישי - פירוט הטענות

א. העובדות לצורך הליך זה

13. בבסיס התביעה דיווח בן כדקה וחצי ששודר במהדורת החדשות, וכן בעמוד הנתבעת ברשת החברתית טוויטר, שפורסמו ע"י הנתבעים ביום 28.7.20, בהם צוין כי התובעת תמונה ל"יועצת חיצונית לראש-הממשלה בסוגיית התמודדות עם המשבר נגיף הקורונה", וזאת ללא מכרז ובתמורה לסכומי כסף שונים.

14. במסגרת הדיווח הוצג מסמך ממשלתי רשמי, אשר לא ניתן להטיל ספק במהימנותו ובאמינות תוכנו – פרוטוקול ישיבת ועדת פטור משרדית טלפונית בשל משבר הקורונה מיום 26.7.20 (פרוטוקול מס' 16), במסגרתה הוחלט לאשר את מינויה של התובעת כיועצת כאמור, באופן מידי, וללא פניה לקבלת הצעות נוספות (להלן: הפרוטוקול).
15. ראוי לציין, למען הסדר הטוב, כי פרוטוקול הוועדה המשרדית אותו צירפה התובעת לכתב התביעה כנספח 5 (פרוטוקול מס' 78), הוא פרוטוקול אחר, מוועדה מוקדמת יותר, שהתקיימה ביום 21.7.20. ככלל, רוח הדברים המפורטים בפרוטוקולים דומה במהותה, אולם הפרוטוקול עליו התבסס הדיווח, הוא הפרוטוקול המאוחר יותר, מיום 26.7.20.
16. במסגרת הפרוטוקול צוינו, בין היתר, העובדות הבאות:
- 16.1. תקופת ההתקשרות עם התובעת תעמוד על חודשיים, עם אופציה להארכה בחודשיים נוספים: "בהתאם לבקשת המשרד, ההתקשרות עם היועצת נדרשת באופן מידי, כאשר בשלב הראשון נדרשת התקשרות לחודשיים עם אופציה להארכה בחודשיים נוספים";
- 16.2. שווי ההתקשרות יעמוד על סך של 104,400 ₪ (לא כולל מע"מ) לחודשיים, ואופציה להארכה באותה עלות, היינו - שווי ההתקשרות כולל מע"מ עומד על סך של 244,296 ₪: "המשרד מבקש להעסיק את היועצת בהיקף של 180 שעות לחודש בהתאם לתעריף יועצת 2 (180 שעות חודשיות * 290 ₪ ערך שעה*חודשיים) ובהיקף כולל של 104,400 ₪ לא כולל מע"מ; הואיל ושווי ההתקשרות עולה על 150,000 ₪ כולל מע"מ (סה"כ 244,296 ₪), טעונה ההחלטה את אישור ועדת הפטור המשרדית [...]"
- 16.3. לשכת ראש הממשלה מבקשת להתקשר עם התובעת, "לנוכח היכרותו של ראש הממשלה עמה ועם יכולותיה, ונוכח העובדה כי ראש הממשלה רוחש לה יחסי אמון מיוחדים [...]"
- 16.4. מדובר ב"מקרה חריג המצדיק התקשרות עם היועצת ללא פניה לקבלת הצעות נוספות [...]"
- 16.5. ההתקשרות אושרה ביום 21.7.20 ע"י ועדת המכרזים המשרדית בפטור ממכרז, לאור הסברי היחידה המקצועית ועמדת לשכת ראה"מ, כי "אין מומחה אחר רלוונטי למתן הייעוץ המבוקש".
- העתק פרוטוקול ועדת הפטור המשרדית מיום 26.7.20 מצ"ב כנספח 1.
17. הדיווח פורסם יומיים לאחר מכן, ביום 28.7.20. יצוין, כי לדיווח קדמו הן פרסומים של פרוטוקולי ועדת המכרזים (מס' 16 ו-78) באתר האינטרנט הממשלתי, מערכת מרכב"ה ובדו"ח חופש המידע (כפי שצוין במסגרתם) – והן פרסום באתר עיתון "הארץ" (כפי שאף צוין בשידור הדיווח), אשר הוכתר בכותרת "פובליציסטית שמרבה לתמוך בנתניהו תקבל ממשרדו שכר על ייעוץ בעניין הקורונה".
- העתק הפרסום מעיתון "הארץ" מצ"ב כנספח 2.
18. כל שנאמר במסגרת הדיווח - הן עובדות אשר הופיעו בפרוטוקול הוועדה מיום 26.7.20, כשהנתבע מצטט קטעים רלוונטיים מתוכו, וכאשר הפרוטוקול עצמו אף מוצג על המרקע במהלך הדיווח.
19. כך, במסגרת שידור הדיווח צוין, בין היתר, כי התובעת מקורבת לראש הממשלה מר בנימין נתניהו; כי היא תשמש כיועצת חיצונית לעניין הקורונה; כי מדובר בתקופת העסקה בת חודשיים עם אופציה לחודשיים נוספים, ובסכום של 60 אלף ₪ לחודש; כי התפקיד לא עומד למכרז, מן הנימוק שאין מומחה אחר רלוונטי למתן הייעוץ; כי ראש הממשלה ביקש את מינויה של התובעת נוכח היכרותו עמה ועם יכולותיה ונוכח יחסי האמון שהוא רוחש לה; כי גורמים במשרד הבריאות מסרו שהמינוי תמוה – כל זאת כאמור, תוך ציטוט הקטעים הרלוונטיים מהפרוטוקול ובמקביל להצגתו על המרקע.
- העתק דיסק ובו שידור הדיווח מצ"ב כנספח 3.
20. באותו אופן, גם בעמוד הנתבעת בטוויטר, צוין כי התובעת מקורבת לראש הממשלה; כי היא תמונה כיועצת חיצונית לראש הממשלה לעניין הקורונה ותקבל שכר בסך של 60,000 ₪ לחודש; כי משרד ראש-הממשלה

לא הוציא את התפקיד למכרז בנימוק כי "אין מומחה רלוונטי אחר למתן הייעוץ" וכי גורמים במשרד הבריאות סבורים כי "המינוי תמוה".

- העתק הדיווח מיום 28.7.20 בעמוד הנתבעת ברשת החברתית טוויטר מצ"ב **כנספח 4**.
21. **הנה כי כן, הפרטים המובאים במסגרת הדיווח, הם אותם הפרטים המופיעים בפרוטוקול הוועדה, כאשר הדיווח משקף בצורה נאמנה, מדויקת והוגנת את שנכתב בפרוטוקול - מסמך ממשלתי רשמי ומהימן שפורסם זה מכבר באתר האינטרנט הממשלתי, תוך ציטוט והצגתו על המרקע.**
22. אין (ולא יכול להיות) חולק כי **התובעת מונתה כיועצת חיצונית לראש הממשלה בסוגיית משבר נגיף הקורונה ללא מכרז**; כי לתובעת היכרות עם ראש הממשלה וכי היא פעילה בתמיכה ציבורית בו; כי הסכומים שפורסמו הם הסכומים שהייתה עתידה לקבל עבור שירותיה בעת הדיווח - הם הסכומים אשר צוינו בפרוטוקול הוועדה שאישרה את ההתקשרות, וכן בפרוטוקול שצירפה התובעת כנספח 5 לכתב התביעה.
23. ודוק, בשום שלב במהלך שידור הדיווח או בפרסומו ב"טוויטר" לא נאמר – במפורש או במשתמע - כי התובעת היא "כלי ריק"; "קומבינטורית מחפשת ג'ובים"; "מתעלקת על קופת המדינה"; אודות היעדר כישוריה של התובעת למינוי האמור; או לכך שמינויה של נעשה "עקב" או "לנוכח" עמדתה הפוליטית או קרבתה לגורם כזה או אחר, ומדובר באמירות שמצאו ביטוי בכתב התביעה בלבד ולא בדיווח - **כל שנאמר במסגרת הדיווח הוא שהתובעת מונתה ללא קיומו של מכרז, תוך שעובדת היותה ד"ר מצוינת במסגרת הדיווח; כי היא מקורבת לראש הממשלה; וכי סכום ההתקשרות יעמוד על 60,000 ₪ לחודש (כולל מע"מ) – הכל כפי שצוין בפרוטוקול. ודוק, צפייה קצרה בשידור הדיווח מעידה כי כלל טענות התובעת במישור זה על אודות הצגתה כ"כלי ריק" ש"מקבל ג'וב סתם כך" – מקורן בפרשנות מוטה, מטעה ומעוותת של התובעת, אשר אינה מתכתבת עם הדיווח ותוכנו או עם המציאות כהווייתה.**
24. דומה אם כן, כי כל תביעת התובעת מתבססת על הטענה, שבסופו של יום, **בדיעבד**, קיבלה התובעת סכומים נמוכים מהסכומים אשר צוינו בפרוטוקול הוועדה אותם התעתדה לקבל, לפי שהיקף שעות הייעוץ אותו ביצעה בפועל, היה קטן מזה שתוכנן לכתחילה (אם כי התמורה עבור שעת ייעוץ נותרה זהה – 290 ₪ לשעה ללא מע"מ ו- 339.3 ₪ לשעה כולל מע"מ).
25. ברי כי טענה זו אינה יכולה לבסס עילת תביעה בלשון הרע ולא להקים את היסודות הנדרשים להוכחת עוולה בלשון הרע, שעה שכאמור – בדיווח פורטו הסכומים אותם עתידה הייתה התובעת לקבל, כפי שצוין בפרוטוקול הוועדה המאשר את המינוי ובהתאם לתנאי ההעסקה שפורטו בו [ודוק, לא מדובר בדיווח לפיו התובעת קיבלה בפועל את הסכום האמור].
26. **עוד יודגש בהקשר זה, כי הדיווח פורסם ביום 28.7.20, כאשר המסמכים עליהם מבקשת התובעת להסתמך בהקשר זה - הסכם ההתקשרות שצורף כנספח 9 לכתב התביעה, הנושא תאריך 30.7.20, וכן הודעת הדוא"ל מיום 2.8.20 שצורפה כנספח 10 לכתב התביעה – הם מסמכים מאוחרים יותר שנוצרו לאחר שידור הדיווח. כמו כן, ממילא כאמור, אין בהם כדי לסתור את הפרטים אשר הובאו במסגרת הדיווח, או כדי להעיד כי לא היה בהם אמת.**
27. יצוין כי בא כוח התובעת [ולא התובעת ישירות] פנה אל הנתבעת - ביום 2.8.20 - במכתב דרישה, בו דרש לפרסם "תיקון הולם" לדיווח, וכי הנתבעים "יבהירו", בין היתר, כי "הבחירה במרשתי [התובעת] אינה פוליטית אלא עניינית ומקצועית כנובע מתחום מומחיותה".
- העתק מכתב הדרישה מיום 2.8.20 מצ"ב **כנספח 5**.
28. ביום 9.8.20, השיבה הנתבעת למכתב הדרישה והבהירה כי הדיווח נערך בהתאם להוראות הדין וכלל אינו מהווה לשון הרע. יחד עם זאת, לפני משורת הדין, והגם שלנתבעת לא הייתה כל חובה לעשות כן, שעה שענייננו בדיווח המבוסס על מסמך רשמי ומהימן, ניאותה הנתבעת לאפשר לתובעת שוב להוסיף תגובה

מטעמה.

העתק התשובה מיום 9.8.20 מצ"ב **כנספח 6**.

29. ביום 17.8.20 השיב בא כוח התובעת, חזר על טענתו כי הדיווח מהווה כביכול "מצג שקרי" [ס' 3] ועל דרישתו לפרסם "תיקון או הכחשה" שלה לדיווח [ס' 7]. בתוך כך, **דחה בא כוח התובעת את הצעת הנתבעת לפרסם תגובה מטעם התובעת** [ס' 11].

העתק תשובת ב"כ התובעת מיום 17.8.20 מצ"ב **כנספח 7**.

30. ויובהר אין חובה לפרסם תגובה מטעם מפרסם (וודאי לא "תיקון" או "הכחשה"), לנוכח העובדה כי מדובר בדיווח עובדתי לחלוטין במסגרתו הוצג פרוטוקול רשמי. ממילא הדברים שפורסמו בדיווח היו אמת, ולא היה בהם לשון הרע, ובשים לב להוראות כללים 10(ח) ו-10(ט) לכללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (אתיקה בשידורי טלוויזיה ורדיו), התשנ"ד-1994 (להלן: **כללי האתיקה בשידורי טלוויזיה**), לפיהם הנתבעת זכאית שלא לפרסם תגובה, ובפרט במקרים כאשר המידע נכון בעיקרו (אף אם מדובר במידע פוגע – ולא כך כאמור). בוודאי שאין חובה וצורך לבצע תיקון של הדיווח, כדרישת התובעת באמצעות בא כוחה, אלא לפני משורת הדין – הוצע לה לפרסם תגובה – הצעה שנדחתה כאמור על ידי התובעת.

באופן "תמוה" לא צורפו לכתב התביעה לא מכתב הדרישה, לא התשובה, לא המענה לו ואף לא צוין דבר קיומם - ודומה כי הסיבה לכך ברורה.

31. מכל האמור לעיל עולה מסקנה אחת בלבד: אין ענייננו בפרסום "לשון הרע", והנתבעים פעלו כדין, בהגינות ובזהירות המתחייבת, כאשר כל טענות התובעת מבוססות על פרשנות מעוותת, מטעה ומסולפת של הדברים, שאינן מופיעות באופן ישיר או מרומז בדיווח עצמו, ומעולם לא נאמרו במסגרתו - לפיכך יש להורות על סילוק התובענה על הסף ולחלופין בלבד – לדחותה לגופו של עניין.

ב. טענות מקדמיות – סילוק התביעה על הסף

32. בית המשפט הנכבד יתבקש לעשות שימוש בסמכותו הקבועה בתקנות 41 עד 43 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: **התקנות**), ולהורות על סילוק התובענה על הסף, ממספר טעמים מהותיים, אשר כל אחד מהם - לא כל שכן משקלם המצבר - מעידים כי היא זה אך מוצדק, נכון וראוי לעשות כן.

1.1. התביעה אינה מגלה עילה מכוח חוק איסור לשון הרע (או בכלל)

33. כפי שבואר בהרחבה לעיל, כתב התביעה נעדר בסיס עובדתי ומשפטי כאחד, משולל כל יסוד, ובעיקר – מנותק מן המציאות כהווייתה. התביעה מבוססת כביכול על החוק, אולם עיון בטענות המועלות בכתב התביעה מלמד, כי **התובעת לא העלתה כל טענה שיש בה כדי לקיים ולו אחד מהיסודות הנדרשים לצורך גיבוש עוולת לשון הרע** - כלל טענות התובעת מבוססות על ספקולציות ופרשנות מוטה, מעוותות ומרחיקות לכת, לכל היותר מושא מחשבותיה הסובייקטיביות, אשר בינן לבין הדיווח ותוכנו, כפי ששודרו – **אין דבר**. הפוך והפוך בדיווח מושא התביעה, ולא תמצא כל אמירה, ביטוי או מילה שיש בהם כדי "להשפיל" את התובעת "לעשותה מטרה לשנאה", "לבוז או ללעג" או "לפגוע במשרתה, בעסקה, במשלח ידה או במקצועה". לא ברור אפוא, כיצד יש בפרסום העובדה על מינוי התובעת כיועצת לעניין הקורונה, ללא מכרז, ובסכומים האמורים – כפי שצוינו בפרוטוקול הוועדה, כדי "להשפיל", "לבוזות", "להפוך את התובעת למושא לבוז או ללעג" או לפגוע במשרתה או במשלח ידה.

34. האמירות הנטענות בתביעה [ס' 33, 45, 54 ו-56] כאילו התובעת הוצגה כ"כלי ריק"; "קומבינטורית מחפשת גיובים"; "מתעלקת על קופת המדינה" ועוד - מצאו ביטוי אך ורק בכתב התביעה ולא בדיווח. העובדה הפשוטה היא שהנתבעים לא ייחסו לתובעת במסגרת הדיווח, או בכלל, כל אמירה או התייחסות – משתמעת או מפורשת – שיש בה כדי להוות לשון הרע, לרבות הפרשנויות מרחיקות הלכת אותן מבקשת התובעת לייחס לדיווח.

35. כידוע, בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר – מבחן אובייקטיבי הבוחן את האופן שבו האדם הרגיל היה מבין את הפרסום, ובענייננו, הצופה הסביר. עצם צירופן של מספר תגובות ברשתות החברתיות לכתב-התביעה, אין בו כדי להוות עמדה או פרשנות מייצגת של "האדם הסביר" וכיצד התפרש הדיווח בעיני "אדם סביר" כאמור. לא למותר לציין עוד, כי לצד אותן תגובות, הוצגו גם תגובות אוהדות כלפי התובעת.
36. **בנסיבות אלה מובן, כי אין בדיווח כל אמירה העונה להגדרת "לשון הרע", כמשמעותה בס' 1 לחוק, וכי כתב התביעה אינו מבסס את היסודות הנדרשים לצורך גיבוש עולת לשון הרע, כהגדרתה בחוק.**

2.2. לזכות הנתבעים עומדות הגנות רבות על-פי דין

37. ככל שישבור בית המשפט הנכבד כי התובעת עברה את המשוכה הגבוהה המונחת לפנייה בכל הנוגע להוכחת יסודותיה של עולת לשון הרע (דבר המוכחש), הרי שלנתבעים עומדות הגנות רבות מכוח החוק, המחייבות את סילוק התובענה על הסף:

2.2.1. הגנת אמת הפרסום

38. לנתבעים עומדת הגנת אמת הפרסום, הקבועה בס' 14 לחוק. כידוע, לצורך קיומה של ההגנה יש להוכיח שני יסודות מצטברים: האחד – מידת אמיתותם של הפרסומים המהווים, לכאורה, לשון הרע; והשני – מידת העניין הציבורי שבאותו הפרסום. לנוכח כל המתואר בהרחבה לעיל, ברי כי יסודות אלה מתקיימים.
39. בכל הנוגע ליסוד הראשון - **אמיתות הפרסום**: הדיווח מבוסס על מסמך רשמי – פרוטוקול הוועדה הממשלתית אשר אישרה את מינויה של התובעת: הנתבעים העבירו במסגרת הדיווח את הפרטים המופיעים בפרוטוקול, אשר לא יכול להיות חולק לגביהם: תקופת ההתקשרות, הסכומים שתקבל התובעת עבורה, מינויה של התובעת בפטור ממכרז, ובקשת משרד ראש הממשלה את מינויה של התובעת – דומה כי אף התובעת לא חולקת על כך, אלא, שלטענתה הסכומים אותה קיבלה, בסופו של דבר, בפועל היו שונים. ודוק, במסגרת הדיווח פורסמו הסכומים, כפי שנכתבו בפרוטוקול-וכפי שהייתה צפויה התובעת לקבל; לא זו אף זו, פרוטוקול הוועדה שצירפה התובעת לכתב התביעה כנספח 5 (פרוטוקול מס' 78) לכאורה לצורך תמיכה בטענותיה, מלמד כי המידע שפורסם היה אמת, וכי הוא שיקף נכונה ומהימנה את הכתוב בפרוטוקול באשר לטיב ההתקשרות וסכומיה. העובדה כי לאחר מכן, בפועל – היקף עבודתה של התובעת היה קטן יותר, והסכומים אותם קיבלה היו נמוכים יותר - אינה גורעת מאמיתות הדיווח.
40. ודוק, אף אם יוכח כי הדיווח כלל כביכול "פרט שגוי" (דבר המוכחש), הרי שאין בכך כדי לשלול את קיומה של ההגנה מכוח ס' 14 לחוק. שכן, בהתאם לדין – לא די בהוכחת קיומו של פרט "שגוי", אלא על התובעת להוכיח בנוסף שפרסום הפרט ה"שגוי" גרם לה ל"פגיעה של ממש". לענייננו – גם אם אכן בסופו של יום קיבלה התובעת, כטענתה, סכום כולל נמוך יותר בשל שעות עבודה נמוכות יותר – הרי שתעריף הייעוץ השעתי נותר זהה בפועל – 290 ₪ (ללא מע"מ) או 339.3 ₪ (כולל מע"מ). בנסיבות הללו, אין התובעת יכולה לטעון ל"פגיעה של ממש" בשמה הטוב (או בכלל).

41. באשר ליסוד השני - **העניין הציבורי**, יש להראות כי מדובר בעניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית, או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו (אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חיו). לא יכול להיות חולק, כי תוכן הדיווח ונסיבות פרסומו – הנוגע להתנהלות רשויות המדינה ולסכומים המשולמים מכספי ציבור, עת המדינה מצויה בשעת חירום – עוסקים בסוגיות המצויות בבסיס חופש הביטוי במדינה דמוקרטית, ובמידע שלציבור הרחב יש תועלת בידיעתו, כמי שנושא בעלויות הנגזרות מהתנהלות רשויות המדינה ובחירותיה. ודוק: "עניין ציבורי משמעותי המצדיק מתן הגנה לפרסום עובדתי שגוי, כולל בעיקר פרסומים המתיימרים לחשוף מעשים לא ראויים של מערכת השלטון, נבחרי ציבור ועובדי ציבור בכירים וביקורת עליהם; פרסומים והתנהגויות לא ראויות של עובדי ציבור שיש בהן

אי-מוסריות או בזבוז כספי ציבור נמשכים וכן דיון בענייני ציבור מובהקים" [א' שנהר, דיני לשון הרע (2001) (להלן: שנהר), ע' 341-342].

ב.2. (2) הגנת תום הלב:

42. נוסף על האמור, לנתבעים עומדת גם הגנת תום הלב, **מכוח ס' 15(2) לחוק**. בנסיבות בהן מדובר במינוי בפטור ממכרז, ולתפקיד בסוגיה בעלת חשיבות ציבורית ניכרת – התמודדות עם מגפת הקורונה, כאשר הקופה הציבורית היא הנושאת בעלויות התקשרות זו – **קמה חובה מוסרית, חברתית, עיתונאית וציבורית לדווח על כך לציבור**. בענייננו, מדובר בפרסום באמצעי תקשורת, שנעשה על-ידי הנתבע, עיתונאי במקצועו. זהו המקרה הקלאסי בו מתקיימת חובה עיתונאית לפרסם, ובלבד שקיים בו עניין ציבורי. כאמור, המידע שהובא לציבור במסגרת הדיווח, הוא מידע שיש לציבור עניין רב בפרסומו, וזהו המקרה הטיפוסי בו מתקיימת "חובה עיתונאית" לפרסום.
43. עוד עומדת לנתבעים **הגנת עיתונאות אחראית**, אשר בהתאם לפסיקה כפופה ל-3 תנאי משנה: קיומו של "עניין ציבורי משמעותי" בפרסום; פרסום המכוון לציבור הרחב ע"י עיתונאי במקצועו; פרסום שהוא "תוצר של עבודה עיתונאית זהירה ואחראית" (דרישת תום-הלב) [ר' לעניין זה: רע"א 1063/16 חננאל רמים דיין מגד נ' יאיר לפיד (נבו, 9.5.16); וכן ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (נבו, 8.2.12)].
44. בענייננו מתקיימים שלושת התנאים, ואף ביתר שאת: בדיווח מושא התביעה קיים עניין ציבורי משמעותי - ובפרט לנוכח הסוגיה בה עסק, כמפורט לעיל; מי שפרסם את הדיווח הוא הנתבע, עיתונאי במקצועו, המשמש ככתב לענייני משפט בנתבעת. לבסוף, לא יכול להיות חולק כי מדובר בתוצר של עבודה עיתונאית זהירה ואחראית - שעה שכל שנמסר במסגרת הדיווח הוא שנכתב בפרוטוקול ועדת המכרזים – מסמך רשמי אשר לא ניתן לחלוק על תוכנו ומהימנותו, תוך שחלקים מתוכו מצוטטים ומופיעים על המרקע; כאשר הנתבעים סברו כי ללא פרסומו לא ניתן היה להשיג את התכלית הציבורית ולקיים את החובה המוסרית שבדיווח; וכאשר, הגם שמדובר במסמך רשמי שלא ניתן לחלוק על תוכנו ומהימנותו, ולפנים משורת הדין פנו הנתבעים אל התובעת לקבלת התייחסותה.
45. **הגנה מכוח ס' 15(3) לחוק** – ברי כי הדיווח מושא התביעה, נועד "לשם הגנה על עניין אישי כשר" של כלל הציבור. הגנה זו כפופה להוכחת ארבעה תנאי משנה: קיומו של עניין אישי כשר כלשהו אשר הגנתו הצדיקה את הפרסום - כאשר הגנה זו חלה גם על פרסום המגן על אינטרס צד שלישי שאליו הופנה הפרסום; תוכן הפרסום נועד להגן על אותו עניין; הפרסום הופנה רק לאנשים מסוימים שזהותם מתחייבת; הפרסום נעשה בתום-לב [ר' לעניין זה: שנהר, בע' 294-298].
46. גם כאן, מתקיימים כל 4 התנאים: לא יכול להיות חולק, כי הגנה על הציבור בכללותו, כמשלם מסים וכמי שנושא בעלויות הנגזרות מהתנהלות רשויות המדינה ובחירותיה - מהווה עניין אישי כשר של כלל הציבור; כי תוכן הפרסום נועד להגן על אותו עניין אותו "עניין כשר" – כמפורט לעיל; כי הפרסום הופנה רק לאנשים שזהותם מתחייבת - הציבור הרחב, משלם המסים, כאשר לעניין זה יצוין כי בהתאם להוראות הדין, גם פרסום שהופנה אל הציבור הרחב עשוי להיות מוגן, וגם אם נעשה לשם הגנה של עניין אישי כשר של מי שאינו המפרסם, אלא של צד שלישי [ר' לעניין זה: שנהר, בע' 298]. בענייננו, הדיווח נועד בעיקרו לשם הגנה על עניין אישי כשר של הציבור בכללותו; הפרסום נעשה בתום לב – כמפורט לעיל, בהתבסס על פרוטוקול הוועדה, מסמך ממשלתי רשמי, ונצמד לאמור בו, תוך ציטוטים מתוכו והופעתו על המרקע. הנתבעים אף פנו לנתבעת לקבלת התייחסותה, מעבר לחובתם ולפנים משורת הדין. בשים לב לכל אלו, לא ניתן לפקפק בתום לבם של הנתבעים ובכך שפעלו ללא דופי.
47. בנסיבות אלה, ברי כי הדיווח נעשה כדין, וודאי שלא חרג מתחום הסביר. לפיכך, עומדת לנתבעים הגנת תום הלב, וזאת גם בהתאם לחזקת תום הלב הקבועה בס' 16(א) לחוק. כמו כן מובן, כי הנסיבות המפורטות

בס' 16(ב) לחוק אינן מתקיימות בענייננו.

ב.2.(3) הגנת פרסום מותר

48. נוסף להגנות המנויות לעיל, לנתבעים עומדות ההגנות הקבועות בס' 13 לחוק, כמפורט להלן:

48.1. **הגנת ס' 13(9) לחוק** - כאשר כפי שפורט לעיל, בהתאם להוראות הדין, הנתבעים רשאים ואף חייבים

לפרסם מידע שיש בו עניין לציבור, מקום בו אמיתות המידע נבדקה במידת האפשר – גם אם הפרסום כרוך בפגיעה בכבודו או בשמו של אותו האדם. ר' לעניין זה למשל, ס' 9א לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, וכן ס' 2, ו-11א(ב) לכללי האתיקה בטלויזיה. מכאן, שהנתבעים פעלו בהתאם לכל דין ועל-פי חובותיהם.

48.2. **הגנת ס' 13(10) לחוק** – שכן כאמור, מדובר בפרסום נכון והוגן המבוסס על פרוטוקול הוועדה –

מסמך הפתוח על-פי חיקוק לעיון כל דורש (וכאשר בפרוטוקול עצמו צוין כי יפורסם באתר האינטרנט הממשלתי, במערכת מרכב"ה ובדו"ח חופש המידע);

48.3. **הגנת ס' 13(11) לחוק** – שכן, כמפורט לעיל, ענייננו בפרסום נכון והוגן, של מה שפורסם קודם לכן

- במסגרת הפרוטוקול. ודוק, הגנה זו חלה אף לו ננית, כטענת התובעת, כי מדובר בפרסום חלקי או **תמציתי** של דבר שפורסם קודם לכן (ולא כך כאמור).

ב.2.(4) הגנת זוטי דברים

49. נוסף להגנות המנויות לעיל, לנתבעים עומדת גם הגנת "זוטי דברים", הקבועה בס' 4 לפק' הנזיקין. ס' 7

לחוק מחיל הגנה זו של "מעשה של מה בכך". מעבר לפרשנותה מרחיקת הלכת של התובעת, אשר אין בינה ובין הדברים שפורסמו – דבר, אין בדיווח שפורסם, כפי שפורסם (או בכתב התביעה) כדי לבסס פגיעה ב"שמה הטוב" של התובעת, וודאי שלא כזו אשר הסבה לתובעת נזקים. דברים אלו מקבלים משנה תוקף, שעה שכאמור לפרסום קדמו פרסומים באותו עניין, כמפורט לעיל.

50. **מכאן, שאף אם יוכרע על ידי בית המשפט הנכבד כי התובעת הוכיחה את עילת לשון הרע על פי החוק,**

הרי שבנסיבות העניין, חוסה הדיווח תחת ההגנות המפורטות לעיל.

ב.2.(5) בנסיבות ענייננו מתקיימות "ההקלות" הקבועות בחוק

51. לחלופין, וככל שבית המשפט הנכבד יסבור כי הוכחו יסודותיה של עוולת לשון הרע, מה שמוכחש, וכי לא

מתקיימות ההגנות כפי שפורט לעיל, הרי שבכל מקרה מתקיימות "ההקלות" הקבועות בס' 19 לחוק: תוכן הדיווח לא היה אלא חזרה על שנאמר בפרוטוקול הוועדה, כאשר הנתבע מפנה ומצטט מתוכו וכאשר הוא מוצג על המרקע - כך, שההקלה הקבועה בס' 19(1) לחוק מתקיימת; לנוכח העובדה שפרוטוקול הוועדה הוא מסמך ממשלתי רשמי ומהימן, ברי כי אין סיבה לפקפק באמיתותו – אזי שגם ההקלה הקבועה בס' 19(2) לחוק מתקיימת; הנתבעים לא התכוונו בדיווח לפגוע בתובעת, אלא להביא מידע בעל חשיבות ציבורית לידיעת הציבור – כך שגם ההקלה הקבועה בס' 19(3) לחוק מתקיימת.

ב.2.(6) לתובעת לא נגרם כל נזק שהוא, והיא לא הוכיחה אחרת

52. אף אם טענות הנתבעים ביחס להיעדר העילה, ולחלופין – לקיומן של ההגנות או ההקלות מכוח החוק – לא תתקבלנה, אין מקום לפסוק לטובת התובעת פיצוי כלשהו.

53. בפועל, לא נפגע שמה הטוב של התובעת ולא נגרמו לתובעת נזקים כלשהם כתוצאה מהפרסומים המיוחסים לנתבעים, והיא גם לא הוכיחה כל פגיעה או נזק שכזה.

54. אם באמור לא די, הרי שאין כל קשר סיבתי – משפטי או עובדתי – בין הפרסומים לבין פגיעה או נזקים להם טוענת התובעת באופן סתמי וכללי בכתב התביעה.

55. כידוע, הנטל להוכחת הקשר הסיבתי בין הפעולות המיוחסות לנתבעים לבין הנזקים הנטענים והמוכחשים,

- מוטל על כתפי התובעת, אך היא לא עמדה בנטל זה.** דברים אלו נכונים במיוחד, כאשר ישנם פרסומים שקדמו לדיווח מושא התביעה (ואף נזכרים בו), דוגמת הפרסום בעיתון "הארץ", וכן פרסומי הפרוטוקולים.
56. על יסוד האמור, ברי כי אין כל סיבה או הצדקה להטיל על הנתבעים "לפצות" את התובעת בגין ה"נזקים" הנתבעים בכתב התביעה, הן בשל היעדר כל נזק שהוא, הן בשל ריחוק הנזק והן לנוכח היעדר כל קשר סיבתי בינו לבין הטענות שהועלו כנגדם בכתב התביעה.
57. בכל מקרה, אין בנסיבות הצדקה לפסוק לתובעת פיצוי בלא הוכחת נזק מכוח החוק. שכן, כידוע פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק אינה מתבצעת בחלל ריק, אלא **נגזרת ממיידת הפגיעה בשמו הטוב של התובע.** בית המשפט העליון קבע "סימנים" ביחס למיידת הפגיעה, כאשר יישומם בנסיבות העניין מוביל למסקנה, לפיה **אין זה המקרה המתאים, בכל הכבוד הראוי, לשימוש בשיקול הדעת שניתן לבית המשפט בס' 7א(ב) לחוק, על מנת לחייב את הנתבעים בפיצוי התובעת ללא הוכחת נזק.**
58. מדובר בתביעה שהוגשה, במנותק מתוכן וממטרת הדיווח, ותוך פרשנות מטעה ומעוותת, ויצירת הרושם כי כך פורסמו הדברים – ואין זה המקרה כאמור.

ג. התייחסות הנתבעים לגוף כתב התביעה :

1.1. טענות כלליות

59. כל הטענות בכתב הגנה זה, במידה שהן סותרות או בלתי מתיישבות או אינן דרושות לשם ביסוס ההגנה, נטענות בהשלמה או לחלופין, הכל בהתאם לנסיבות העניין והקשר הדברים. כל מקום בכתב הגנה זה בו מוכחש האמור בכתב התביעה ולאחר מכן מופיע פירוט טענות הנתבעים, אין בפירוט כדי לגרוע מכלליות ההכחשה.
60. אין בהעלאת טענה או באזכור עובדה בכתב הגנה זה כדי להעביר את נטל השכנוע או נטל הראיה מהתובעת מקום שנטל זה היה מוטל עליה, אלמלא נטענה הטענה או אוזכרה העובדה. הנתבעים שומרים על זכותם לטעון טענות חלופיות ולתקן את כתב ההגנה, ככל שיידרש אם וכאשר יובאו לידיעתם עובדות נוספות בקשר לאירועים מושא תביעה זו.
61. מוכחשים כל המסמכים שצורפו לכתב התביעה, לרבות תוכנם, אמינותם, קבילותם ופרשנותם. ככל שתבקש התובעת להגיש מסמכים אלה כראיה מטעמה, הנתבעים עומדים על זכותם לטעון כי המסמכים, כולם או מקצתם, הם בבחינת הודאות בעלי דין או הודעות שילוחיות של התובעת, וכן עומדים הם על זכותם לחקור את עורכי המסמכים הללו כתנאי להגשתם. כן, שומרים הנתבעים על זכותם להסתמך על המסמכים, כולם או חלקם. מבלי לפגוע בכלליות האמור להלן, הנתבעים מכחישים בזאת כל דבר שלא הודו בו במפורש, ביחס לכל אחד ואחד מסעיפי כתב התביעה, הפרטים, הסכומים והנספחים המופיעים בהם.

2.1. התייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה

62. מוכחש הנטען בס' 1 לכתב התביעה, מחוסר ידיעה. הנתבעים יחזרו על טענותיהם המקדמיות.
63. הנטען בס' 2 לכתב התביעה אינו מוכחש, ככל שאין בכך כדי להטיל חבות או אחריות על הנתבעים.
64. מוכחש הנטען בס' 3-4 לכתב התביעה, מחוסר ידיעה, למעט אישור מינוי התובעת ע"י ועדת המכרזים.
65. מוכחש הנטען בס' 5-8 לכתב התביעה. הנתבעים ישובו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו, כלהלן :
- 65.1. הדיווח פורסם על פי פרוטוקול הוועדה, תוך פירוט הנתונים והעובדות אשר הופיעו בו, לרבות הסכומים – כאשר הסכום ששולם לתובעת, בסופו של דבר, בפועל, אינו רלוונטי לדיווח, ושעה שבמועד הדיווח הוא אף לא היה ידוע.
- 65.2. כלל טענות התובעת כאילו הוצגה, כביכול ככזו ש"זכתה בתפקיד ללא כישורים הולמים, מכוח היותה מקורבת לראש הממשלה" וכיו"ב – מקורם בפרשנותה הסובייקטיבית, המוטעה, המטעה

- והמעוותת של התובעת בלבד, ואין כל קשר בינם לבין האמור בדיווח.
- 65.3 בניגוד לטענות התובעת, כי כביכול "לא נתבקשה תגובתה" או "לא זכתה להגיב בטרם מי משני הפרסומים" – הנתבע התקשר אליה **עובר** לשידור הדיווח מספר פעמים – אך לא זכה למענה. זאת כאמור, לפני משורת הדיווח, שעה שלא חלה כל חובה לקבל תגובה לדיווח עובדתי, המבוסס על מסמך רשמי, דוגמת הדיווח אשר בענייננו. יתרה מכך, בסמוך **לאחר** שידור הדיווח שוחח הנתבע עם התובעת והציע לה להביא את התייחסותה. ואולם, התובעת לא השיבה להצעה זו, לא ביקשה מהנתבע לפרסם כל תגובה, ולא פנתה אליו פעם נוספת מאז, אלא מאוחר יותר באמצעות בא כוחה – אשר דחה אף הוא את הצעת הנתבעת כמפורט לעיל. **כל זאת נעלם מכתב התביעה.**
66. מוכחש הנתען **בס' 9** לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, ישובו הנתבעים על טענותיהם המקדמיות, כאשר ממילא התביעה אינה עוסקת בפרסום זה.
67. מוכחש הנתען **בס' 10-11** לכתב התביעה. הנתבעים ישובו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו, כי ב"כ התובעת אמנם פנה אל הנתבעת, כאשר באופן תמוה מכתב הדרישה מטעמו לא צורף לכתב התביעה, וכאשר תשובת הנתבעת והמענה שלו אליה, לא הובאו ואף לא נזכרו במסגרת כתב התביעה, בחוסר תום-לב.
68. מוכחש הנתען **בס' 12-13** לכתב התביעה. הנתבעים ישובו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו כי אין בדיווח משום לשון הרע כמשמעותה בחוק; הדיווח שיקף נאמנה את שנכתב בפרוטוקול הוועדה, תוך ציטוט הקטעים הרלוונטיים מתוכו וכן הצגתו על המרקע. אין ענייננו ב"חצי אמת" כטענת התובעת המוכחשת, כי אם **אמת לאמיתה**, ודי בצפייה קצרה בדיווח כדי להיווכח כי התביעה מבוססת רובה ככולה על פרשנותה הסובייקטיבית והמוטה של התובעת.
69. מוכחש הנתען **בס' 14-16** לכתב התביעה. הנתבעים ישובו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו כי לא מתקיימים יסודותיה של עוולת לשון הרע. התובעת לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח יסודות אלה, ולא בכדי. לחלופין בלבד, לנתבעים עומדות ההגנות הקבועות בחוק, לרבות הגנת תום-הלב, ואין בטענות התובעת בסעיפים אלו (ובכלל) כדי להעיד אחרת. לחלופי חלופין, ולמען הזהירות בלבד, ככל שתקבע חבות לנתבעים מכוח החוק, הרי שעומדות ליזכותם ההקלות הקבועות בס' 19 לחוק. מוכחש כי הפרסום נעשה "בכוונה לפגוע", לרבות בשל אי הסכמת הנתבעים לפרסם "תיקון" או "הכחשה" לדברים, כטענת התובעת, ואין כל עילה, סיבה או הצדקה לפסוק לטובת התובעת את הסעדים המבוקשים על ידה בכתב התביעה.
70. הנתען **בס' 17-18** לכתב התביעה אינו מוכחש, ככל שאין בכך כדי להטיל חבות או אחריות על הנתבעים.
71. מוכחש הנתען **בס' 19-21** לכתב התביעה. האמירות הנזכרות במסגרת סעיפים אלה, מתיימרות להוות ציטוטים מתוך הדיווח, אך הן אינן מדויקות. כך למשל, בהפניית מר אודי סגל לדיווח, לא צוינו הסכומים שתקבל התובעת. כמו כן, במהלך שידור הדיווח נאמר "**120,000** שקלים עכשיו, עם אופציה ל- **120,000** שקלים נוספים" ולא **125,000** ש"ח כפי שצוין במסגרת ס' אלו – הכל כפי שפורסם בפרוטוקול הוועדה.
72. מוכחש הנתען **בס' 22-24** לכתב התביעה. הנתבעים ישובו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו כי הן בפרוטוקול הוועדה המאוחר (מס' 16) והן בפרוטוקול הוועדה שצרפה התובעת מטעמה לכתב התביעה כנספח 5 (מס' 78), נכתב בפירוט כי "המשרד מבקש להעסיק את היועצת בהיקף של 180 שעות לחודש בהתאם לתעריף יועצת 2 (180 שעות חודשיות*290 ש"ח ערך שעה*חודשיים) ובהיקף כולל של **104,400 ש"ח** לא כולל מע"מ". ודוק, בסכום של **104,000 ש"ח** לא כולל מע"מ, ולא "עד" 104,000 ש"ח כטענת התובעת. התובעת אינה יכולה לטעון ברצינות ש"מעולם לא תוכננה לקבל סכומים כאלה", שעה שהדברים כתובים במפורש בפרוטוקולים. כמו כן כאמור כפי שבואר בהרחבה לעיל, לסכומים אותם קיבלה התובעת בסופו של דבר, בפועל, אין כל רלוונטיות לענייננו.

73. הנטען בס' 25 לכתב התביעה אינו מוכחש, ככל שאין בכך כדי להטיל חבות או אחריות על הנתבעים.
74. מוכחש הנטען בס' 26-29 לכתב התביעה. הנתבעים ישבו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו כי כל שנאמר במסגרת הדיווח הוא בהתאם לפרוטוקול הוועדה והפרטים שצוינו במסגרתו – לא הצגה שקרית או מעוותת כטענת התובעת – כי אם אמת לאמיתה.
75. מוכחש הנטען בס' 30-32 לכתב התביעה, מחוסר ידיעה.
76. מוכחש הנטען בס' 33-34 לכתב התביעה. הנתבעים ישבו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו שכל שנאמר במסגרת הדיווח הוא בהתאם לפרוטוקול הוועדה והפרטים שצוינו במסגרתו. כלל אמירות התובעת האחרות- מקורן בפרשנותה הסובייקטיבית, המוטעה והמטעה בלבד.
77. מוכחש הנטען בס' 35-39 לכתב התביעה, מחוסר ידיעה. יודגש כי ממילא לא נטען או נאמר במסגרת הדיווח כי התובעת היא שהכתיבה את הסכומים האמורים או כי הללו הם תוצאה של משא ומתן. כמו כן, כאמור לעיל, בפרוטוקול נכתב כי התובעת תקבל "סכום של 104,000 ₪ ולא "לכל היותר" כטענת התובעת.
78. מוכחש הנטען בס' 40-45 לכתב התביעה. הנתבעים ישבו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו, כי הדיווח שיקף נאמנה את שנכתב בפרוטוקול הוועדה, תוך ציטוט הקטעים הרלוונטיים מתוכו והצגתו על המרקע. בשום שלב - לא נאמרו האמירות המפורטות בסעיפים אלה והם מצאו ביטוי בכתב התביעה בלבד. כמו כן לא ברור כיצד יכולה התובעת לטעון כי מדובר "בסכום שלא היה ולא נברא", שעה שפרוטוקולי הוועדה הכתובים – מלמדים אחרת.
79. מוכחש הנטען בס' 46-58 לכתב התביעה. הנתבעים ישבו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו כי עצם צירופן של מספר תגובות כאלה ואחרות ברשתות החברתיות לכתב התביעה אינו רלוונטי לענייננו. כאמור לעיל, כלל הטענות בדבר הצגתה של התובעת לכאורה כ"כלי ריק", "שודדת הקופה הציבורית" וכיו"ב – מקורן בפרשנותה הסובייקטיבית, המעוותת והמוטה של התובעת ואין כל קשר בינן לבין הדיווח שפורסם ולתוכנו. בניגוד לטענת התובעת, הנתבע כן התקשר אליה, מספר פעמים, עובר לשידור הדיווח, ולאחר מכן אף הציע לה לפרסם תגובה מטעמה, אולם לא זכה לכל מענה כאמור. לבסוף, ממילא לא הוכח כל קשר סיבתי בינן לבין פרסום דיווח הנתבעים דווקא, ולא הוכח כי לתובעת נגרם "נזק תדמיתי" כלשהו.
80. מוכחש הנטען בס' 59-63 לכתב התביעה. הנתבעים ישבו על טענותיהם המקדמיות ויוסיפו ויטענו כי אין בסיס לטענות אלה. כמו כן, מוכחשת זכותה של התובעת לקבלת פיצוי כלשהו, וברי כי אין כל צידוק (חוקי או אחר) לפרסם "תיקון" או "הכחשה" כדרישת התובעת, כאשר המידע שפורסם בדיווח היה עובדה מתוך מסמך רשמי, ולפיכך אמת, וממילא אין בו משום לשון הרע או כדי לפגוע בתובעת בדרך כלשהי.

ד. סוף דבר

81. נוכח כל האמור לעיל, המסקנה היא אחת – תביעה זו הוגשה בהיעדר עילה, והיא משוללת כל יסוד או בסיס, תוך הצגת פרשנות מרחיקת לכת, מטעה ומעוותת כדי לייצר תביעה יש מאין.
82. אשר על כן, נוכח כל שפורט בהרחבה לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לסלק את התביעה על הסף, ולחלופין בלבד – לדחותה לגופה, תוך חיוב התובעת בהוצאות ובשכ"ט עו"ד ומע"מ כדן.

צאלה צוברי, עו"ד

רענן בו עוז, עו"ד

עמית מור, עו"ד

נשיץ, ברנדס, אמיר ושות', עורכי דין
באי כוח הנתבעים

יום שלישי ה' תמוז תשפ"א

תוכן עניינים לנספחים מצורפים

מספר העמוד	שם הנספח	סימון
13	העתק פרוטוקול ועדת הפטור המשרדית מיום 26.7.20	1
17	העתק הפרסום מעיתון "הארץ"	2
23	העתק דיסק ובו שידור הדיווח	3
25	העתק הדיווח מיום 28.7.20 בעמוד הנתבעת ברשת החברתית טוויטר	4
27	העתק מכתב הדרישה מיום 2.8.20	5
31	העתק התשובה מיום 9.8.20	6
34	העתק תשובת ב"כ התובעת מיום 17.8.20	7

נספח 1

העתק פרוטוקול ועדת הפטור המשרדית

מיום 26.7.20

עמוד 13

ירושלים, ה' אב תש"פ
26 יולי 2020
פרוטוקול מס' 16

הבהרה : פרוטוקול ועדת המכרזים אינו מהווה התקשרות או התחייבות להתקשרות כלפי הספק. התקשרות עם ספק תיעשה אך ורק על ידי הוצאת הזמנה ו/או הסכם חתומים על ידי מורשי החתימה המוסמכים לחייב את המשרד.

ועדת פטור משרדית טלפונית בשל משב הקורונה מיום 26.7.2020

פרוטוקול מס' 16

משתתפים : מר רוני פרץ, מ"מ מנכ"ל המשרד, חבר
מר איציק דוידאן, חשב המשרד, חבר
עו"ד שלומית ברנע פרגו, היועצת המשפטית, חברה

גבי ורד פוטל אנקרי, ממונה פיקוח ובקרה (יח' המכרזים), מרכזת הוועדה

התקשרות עם ד"ר לימור סמימיאן דרש לקבלת שירותי ייעוץ בנושא התמודדות עם משבר נגיף הקורונה

פרטי ההתקשרות בהתאם לבקשת המשרד :

שם הספק ומספרו : ד"ר לימור סמימיאן דרש (ת.ז. 016438681)

תקופת ההתקשרות : חודשיים מיום חתימת מורשי החתימה של המשרד על הסכם עם אופציה להארכה בחודשיים נוספים

שווי ההתקשרות : 104,400 ₪ לא כולל מע"מ לחודשיים ואופציה להארכה באותה עלות

סוג ההתקשרות : מתן שירותים

תקנה תקציבית : 04-51-11-10

תיאור מהות ההתקשרות :

בימים אלו נאבקת מדינת ישראל, כמו מדינות רבות בעולם, בהתפשטות נגיף הקורונה אשר מהווה סכנה ממשית לחיי אדם, אירוע ראשון מסוגו בעולם, בהיקפו ובמידת מסוכנותו, מזה שנים רבות.

ראש הממשלה מהווה גורם מרכזי בניהול המשבר ומוביל את גיבוש המדיניות הממשלתית. המשרד מבקש לאשר התקשרות עם יועצת חיצונית בעלת היכרות מעמיקה בנושא היערכות לחירום ומצבי אי ודאות (ובפרט במקרים של מגפות) ובתהליכי גיבוש מדיניות במצבים אלה אשר תיעץ לראש הממשלה ולצוות המוביל את האירוע.

עבודתה של היועצת תתרכז באיסוף מידע ובגיבוש תמונת מצב ביני"ל תוך הצגת מודלים שונים המיושמים במדינות שונות ובתחומים הנגזרים ממשבר הקורונה, וכן השפעת המודל על אותה מדינה. במסגרת זו תתבצע השוואה בין המודלים השונים. תמונת המצב הכוללת תסייע לראש הממשלה בקבלת ההחלטות.

לאור האמור, מבקש המשרד לאשר את העסקתה של ד"ר לימור סמימיאן דרש, על מנת שתסייע למשרד בנושא זה.

מדינת ישראל
משרד ראש הממשלה

ירושלים, ה' אב תש"פ
26 יולי 2020
פרוטוקול מס' 16

בפניית המשרד פורט הרקע המקצועי של ד"ר לימור סמימיאן דרש, ובין היתר צוין כי היא מרצה בכירה בבית הספר למדיניות ציבורית באוניברסיטה העברית, וכי בעבודת הדוקטורט שלה באוניברסיטה העברית, חקרה היערכות לאיומים אי-וודאיים עתידיים, ביולוגיים ובפרט, היערכות לטרור ביולוגי ולמגיפות.

כן צוין כי ד"ר סמימיאן דרש, מגיעה מתחומי הסוציולוגיה, האנתרופולוגיה ומדיניות ציבורית, ובוחנת במשך למעלה מ-15 שנים את הממשק שבין תפיסות של סיכונים ואי וודאות עתידית ומערכי היערכות מדינתיים, ועל כן, היא משלבת הבנה ומחקר נרחב בשורה של סוגיות שנמצאות בימים אלו בלב ההיערכות הלאומית למגפת הקורונה, וכי היא החוקרת היחידה בארץ המתחחה בקשר של הסוגיות הללו מן הדיסציפלינות המחקריות הללו.

בהתאם לבקשת המשרד, ההתקשרות עם היועצת נדרשת באופן מידי, כאשר בשלב הראשון נדרשת התקשרות לחודשיים עם אופציה להארכה בחודשיים נוספים.

המשרד מבקש להעסיק את היועצת בהיקף של 180 שעות לחודש בהתאם לתעריף יועצת 2 (180 שעות חודשיות * 290 ₪ ערך שעה * חודשיים) ובהיקף כולל של 104,400 ₪ לא כולל מע"מ. בנוסף מתבקש לשלם ליועצת תשלום בגין נסיעות. התשלום ליועצת ייעשה עפ"י שעות ובהתאם לביצוע בפועל.

בדיון שקיימה וועדת המכרזים ביום 21.7.2020 הבהירה נציגת היחידה המקצועית בנוסף כי לאור זאת שראש הממשלה מוביל את הטיפול באירוע בראש הצוות העוסק בנושא, נדרשים יחסי אמון בינו לבין היועצת. על כן נמסר כי לשכת ראש הממשלה מבקשת להתקשר עם ד"ר לימור סמימיאן דרש לצורך ביצוע שירותים רגישים ומיוחדים אלו, נוכח היכרותו של ראש הממשלה עם היועצת ועם יכולותיה, ונוכח זאת שראש הממשלה רוחש ליועצת יחסי אמון מיוחדים בהיבט של האמון לקבלת עצותיה, לשיקול דעתה ולכוונותיה. בנוסף, מלשכת ראש הממשלה נמסר כי "ככל הידוע לנו מבין חברי הסגל הבכיר באוניברסיטאות בישראל במחלקות למדיניות ציבורית ו/או לסוציולוגיה, אין חוקר שמשלב את תחומי ההתמחות הללו".

ועדת המכרזים המשרדית בחנה את סיווג ההתקשרות בהתאם לתקנה 5 לתקנות חובת המכרזים, התשנ"ג-1993 (להלן: **התקנות**) "התקשרות עם בעל מקצוע מומחה" ובהתאם להוראת התכ"ם 7.3.5.1 בעניין זה.

לאור הנמקת היחידה המקצועית כי המדובר בתפקיד של ייעוץ לצוות העוסק בניהול משבר הקורונה ולראש הממשלה העומד בראש הצוות ועוסק אישית בטיפול באירוע, ובשים לב לאופי הייעוץ המבוקש, שמתבסס על הידע והניתוח האקדמי-מחקרי בשילוב עם ניתוח והתייחסות לאפשרויות שונות של אסטרטגיות לטיפול בנושא, ומחייב גמישות וסיעור מוחות משותף, וכן בשים לב להיקף הייעוץ המבוקש סברה ועדת המכרזים המשרדית כי תפקיד זה הוא בעל מאפיינים של יחסי אמון מיוחדים עם ראש הממשלה העומד בראש הצוות כאמור.

בנוסף, לאור זאת שאירוע הקורונה הוא מקרה ייחודי וחריג, ולאור הסברי היחידה המקצועית, בדבר מומחיותה של היועצת ועמדת לשכת ראש הממשלה שלפיה למיטב הידיעה אין מומחה אחר רלוונטי למתן הייעוץ המבוקש, סברה ועדת המכרזים המשרדית כי המדובר במקרה חריג המצדיק התקשרות עם היועצת ללא פניה לקבלת הצעות נוספות, בהתאם לסעיף 2.2.4.3. להוראת התכ"ם 7.3.5.1.

לאור כל האמור לעיל, ביום 21.7.2020 (פרוטוקול מס' 78) אישרה ועדת המכרזים המשרדית את ההתקשרות עם ד"ר לימור סמימיאן דרש, בפטור ממכרז עפ"י תקנה 5(א)(2) ו-5(ה) לתקנות. ההתקשרות אושרה לתקופה של חודשיים מיום חתימת מורשי החתימה של המשרד על הסכם התקשרות עם היועצת בהיקף כספי של 104,400 ₪ לא כולל מע"מ, עם אופציה להארכה בחודשיים נוספים באותה עלות.

הואיל ושווי ההתקשרות עולה על 150,000 ₪ כולל מע"מ (סה"כ 244,296 ₪), טעונה ההחלטה את אישור ועדת הפטור המשרדית, בהתאם לתקנה 10א(ב)(1) לתקנות.

ירושלים, ה' אב תש"פ
26 יולי 2020
פרוטוקול מס' 16

החלטת הוועדה

בהמשך לאמור בפרוטוקול ועדת המכרזים מס' 78 מיום 21.7.2020, מחליטים הח"מ לאשר את ההתקשרות עם ד"ר לימור סמימיאן דרש לצורך ייעוץ לראש הממשלה ולצוות המוביל את אירוע הקורונה לעניין התמודדות עם משבר נגיף הקורונה כמפורט לעיל, בהתאם לתקנה 5(א)(2) ו-5(ה) לתקנות חובת המכרזים, התשנ"ג-1993. ההתקשרות מאושרת לתקופה של חודשיים בהיקף כספי של 104,400 ₪ לא כולל מע"מ, עם אופציה להארכה בחודשיים נוספים באותה עלות.

אישור זה ניתן בהתאם לתקנה 10א(ב)(1) לתקנות.

בהתאם לסעיף 3.2 להודעת תכ"ס מס' ה.1.0.6.1.1 "הנחיות לביצוע התקציב בשנת 2020", החלטה זו כפופה להחלטת ועדת החריגים בחשב הכללי.

**לא קיימת מניעה לפרסום החלטה על התקשרות זו באתר האינטרנט הממשלתי.
כמו כן, אין מניעה לפרסום החלטה זו במערכת מרכז"ה ובדוח חופש המידע.**

27/07/2020

27/07/2020

X
רונן פרץ

רונן פרץ

X
איציק דוידאן

איציק דוידאן

27/07/2020

X
שלומית ברנע פרגו

עו"ד שלומית ברנע פרגו

נספח 2

העתק הפרסום מעיתון "הארץ"

עמוד 17

פובליציסטית שמרבה לתמוך בנתניהו תקבל ממשרדו שכר על ייעוץ בעניין הקורונה

ד"ר לימור סמימיאן-דרש היא מומחית בהיערכות לאיומים, נואמת בעצרות תמיכה בנתניהו ומיודדת עם בנו יאיר. משרד רה"מ: היא מייעצת בתחום התמחותה, אין בכך דופי

חיים לוינסון

28.07.2020

לימור סמימיאן-דרש, פובליציסטית ב"ישראל היום" המרבה להביע תמיכה בבנימין נתניהו, תקבל שכר ממשרד ראש הממשלה, לבקשת נתניהו, עבור ייעוץ בנושא מגפת הקורונה.

ד"ר סמימיאן-דרש מרצה בבית הספר למדיניות ציבורית באוניברסיטה העברית. ב-2015 היתה מועמדת לשריון ברשימת הליכוד לכנסת, אך לבסוף שוריין במקומה השר לשעבר בני בגין. לצד כתיבתה בישראל היום, היא מרבה להתראיין בערוץ 20. סמימיאן-דרש מיודדת עם בנו של ראש הממשלה, יאיר נתניהו, וישבה לצדו כשהתראיין לערוץ 20. סמימיאן-דרש אף נואמת מדי פעם בהפגנות

תמיכה בראש הממשלה ונוהגת להביע תמיכה בסדר היום
שלו - מעמדתו כלפי היועץ המשפטי לממשלה אביחי
מנדלבלויט ועד החלת ריבונות בגדה.

לימור סמימיאן דרש

@DarashLimor

עכשיו כשקמפיין "המחדל" מהונדס מחדש לרגל
הגל השני. נראה לי די מקורי שתתחילו אותו
במילה: סליחה.
למשה בר סימן טוב
לליצמן
לרה"מ
או שנצטרך להמתין לגל הבא?

10:29 AM · Jul 7, 2020

1K

261

Share this Tweet

סמימיאן-דרש, אנתרופולוגית בהכשרתה, היא מומחית בהיערכות לאיומים, ובהם איומים ביולוגיים. בעבר פרסמה מאמרים על היערכות ישראל למצבי חירום. בקורות החיים שלה שהועברו למשרד ראש הממשלה נכתב כי היא "בוחנת למעלה מ-15 שנה את הממשק שבין תפיסות של סיכונים ואי-ודאות עתידית ומערכי היערכות מדינתיים".

בחודש שעבר צייצה סמימיאן-דרש בטוויטר שלה: "עכשיו כשקמפיין 'המחדל' מהונדס מחדש לרגל הגל השני (של הקורונה), נראה לי די מקורי שתתחילו אותו במלה סליחה. למשה בר סימן טוב, לליצמן, לרה"מ". במארס כתבה: "כל מי שדואג לכלכלת ישראל לאור משבר הקורונה, יכול להודות שהוא מודה לאל שבנימין נתניהו מנהל את המשבר ולא חבורת אנשים שאחד אינו יודע מהו תל"ג והשני לא יודע לענות ללא דפי מידע". בסדרת ציורים אחרת האשימה את ראש הממשלה החליפי, בני גנץ, בהתפרצות מחודשת של הנגיף, בשל השינויים שביקש להכניס בחוק המאפשר לשב"כ לעקוב אחר חולים.

לימור סמימיאן דרש

@DarashLimor

מנדלבליט נאחז בקרנות המזבח ולמשלה אין מנוס מלפעול.

הדאגה צריכה להישמע מפי כל חברי כנסת הדואגים לשלטון החוק ולאמון הציבור.

"מנדלגייט" אינה יכולה להישאר רק עניין

תקשורת-ציבורי. הגיע הזמן לכנס את וועדת

האיתור, להציג בפניה את כל המידע ולפתוח

בהליך פיטוריו.

מנדלבליט נאחז בקרנות המזבח, אך לממשלה אין מנוס מלפתוח בהליך פיטוריו | ישראל היום

israelhayom.co.il

9:34 AM · Jun 14, 2020

580

39

Share this Tweet

בתחילת החודש השתתפה סמימיאן-דרש בהתייעצות של נתניהו עם מומחים. בעקבות תצלום שהופץ מהפגישה פנה עורך הדין שחר בן מאיר, המרבה להגיש עתירות לבג"ץ כעותר ציבורי, בתלונה למשרד ראש הממשלה. בתגובה ענתה לו היועצת המשפטית שולמית ברנע-פרגו כי בשל מומחיותה של סמימיאן-דרש, "ראש הממשלה הזמין אותה לדין שכינס בנושא הצעדים הנדרשים לבלימת עליית התחלואה". עוד מסרה: "ועדת המכרזים של משרד ראש הממשלה אישרה כי המשרד יתקשר עמה בהסכם לצורך רכישת שירותי ייעוץ בתחומי התמחותה. בנסיבות אלו איננו רואים דופי בהתייעצות". לפי שעה, אישור ועדת המכרזים טרם דווח לציבור במערכת הפטור ממכרז.

מסמימיאן-דרש לא נמסרה אמש תגובה.

נספח 3

העתק דיסק ובו שידור הדיווח

עמוד 23

מצורף על גבי דיסק

נספח 4

העתק הדיווח מיום 28.7.20 בעמוד הנתבעת

ברשת החברתית טוויטר

עמוד 25

ד"ר לימור סממיאן דרש המקורבת לנתניהו, שתמונה ליועצת חיצונית לרה"מ לענייני הקורונה, תקבל 60 אלף שקלים מדי חודש. משרד רה"מ לא הוציא את התפקיד למכרז: "אין מומחה רלוונטי אחר למתן הייעוץ". גורמים במשרד הבריאות: "מינוי תמוה" @aviadglickman

Twitter Media Studio · 28 ביולי 2020 · 9:20 אחה"צ

נספח 5

העתק מכתב הדרישה מיום 2.8.20

עמוד 27

2.8.20

לכבוד

מר ישראל טויטו – מנכ"ל חדשות 13
מר אביעד גליקמן – כתב לענייני משפט
הברזל 23, קומה 1
תל אביב (ובנווה אילן, ירושלים)

הנדון: מכתב התראה לפני תביעת לשון הרע

א.ג.

מרשתנו, ד"ר לימור סמימיאן-דרש, מילאה ידינו לפנות אליכם בעניין שלהלן:

1. ביום 28/7/20 פורסם במהדורת חדשות 13, כמו גם בחשבון הטוויטר של מר גליקמן, כי מרשתנו, בשל היותה "מקורבת לראש הממשלה בנימין נתניהו", זכתה – ללא מכרז, בסכום של "60,000 שקל בחודש" וזאת "עם אופציה לחודשיים נוספים, בסכום כולל של רבע מיליון שקלים".
2. פרסומים אלה מהווים שימוש לרעה בבמה הציבורית לצורך עיוות נתונים והצגת דברים באופן מבזה, משפיל, פוגעני ודיבתי.
3. במציאות, מרשתנו היא מרצה בכירה וחברת הסגל הקבוע בבית הספר למדיניות ציבורית של האוניברסיטה העברית ונחשבת אחת המומחיות בתחומה. היא מגיעה מתחומי הסוציולוגיה, אנתרופולוגיה ומדיניות ציבורית, וחוקרת במשך למעלה מ-15 שנים את הממשק שבין תפיסות של איזמים עתידיים ואי וודאות ומערכי היערכות מדינתיים לחירום בישראל ובמקומות נוספים בעולם. בעבודת הדוקטורט היא חקרה מתוך פרספקטיבה זו, היערכות לאיזמים אי-וודאיים עתידיים ביולוגיים ובפרט, היערכות לטרור ביולוגי ולמגיפות.
4. מרשתנו זכתה בפרסים ובמענקי מחקר, כתבה מאמרים רבים וזכתה להכרה בינלאומית בתחומה, והיא ככל הנראה המומחית היחידה, מבין סגל כלל האוניברסיטאות בארץ, בעלת הידע המשלב את הדיסציפלינות המחקריות הללו במדעי החברה עם היערכות למצבי חירום ומגיפות.
5. נובע מכך כי מרשתנו לא "קיבלה גיוב" וזאת בשל היותה "מקורבת לראש הממשלה בנימין נתניהו" (אותו אינה מכירה לעומק). גם לו רצה מאן דהוא להביא מומחה אחר, המשלב את תחומי המומחיות הספציפיים של מרשתנו, אין כזה או כזאת בנמצא.

6. מרשתי נאותה להירתם למאמץ הלאומי ולספק שירותי ייעוץ בנושא התמודדות עם משבר הקורונה. המדובר בסוג העסקה הפטור ממכרז שכן משרת ייעוץ אינה כרוכה במכרז, וממילא היא גם אושרה על ידי הוועדה הרלבנטית, לפי חוק.
7. מאחר והיא מסווגת כמתאימה לחוזה שכר 2, בשל השכלתה, הרי שהתנאים בהסכם, שהינו סטנדרטי לגמרי, מוכתבים עבורה: היא **לא קובעת** את הסכום המתקבל לשעת עבודה (290 שקל), **וגם לא** את מספר השעות ככתוב בהסכם – המגביל אותו עד סך שעות מקסימלי של 180 שעות לחודש. המדובר, כאמור, בחוזה סטנדרטי ולא בתוצאת מו"מ או בדרישות מטעם מרשתינו.
8. זאת ועוד, **מרשתינו הבהירה היטב** למעסיקיה כי בשל מחויבויותיה הקודמות, **אין היא יכולה ליתן יותר מ-30 שעות חודשיות**, ולכל היותר, במאמץ רב – עד 50 שעות חודשיות. הא ותו לא. גם בחוזה ההעסקה צוין במפורש כי היא לא תוכל לספק את סך השעות המקסימלי, ותוכל להתחייב על מחציתו לכל היותר.
9. עולה מכך כי לכל היותר, בחישוב של 30 שעות, היא צפויה להשתכר סכום של 8700 שקל בחודש (או עד 14,500 לחודש לפי 50 שעות). מרשתי גם הבהירה כי לא תוכל להאריך את האופציה מעבר לאותם חודשיים ראשונים עליהם התחייבה.
10. הנה כי כן, אמנם בדפי ההתקשרות נכתב כי שווי העסקה יהיה "לכל היותר" 104,400 לחודשיים, ואולם בפועל היקף העבודה לא יעלה על שכר של 8700 או עד 14,500. עינינו הרואות: לא רבע מיליון, לא מאות אלפים, לא בחירה אקראית של הטבה פוליטית, לא גיוב וכל האמור בפרסום, שנועד לגמד את עבודתה, יכולותיה, מומחיותה ואת הירתמותה למאבק בקורונה, אינו אלא פרסום של לשון הרע.
11. מרשתינו מצאה עצמה נאלצת להתנצל, להצטדק או להסביר את "ההטבה הפוליטית" שקיבלה כ"מקורבת" לכאורה נטולת כישורים מקצועיים, וזאת בשעה שאין ספק לגבי מומחיותה בתחום, רק בשל העובדה שמר גליקמן לא טרח להתקשר אליה, לבקש את תגובתה ולקבל מידע מהימן יותר מפיה או מן הגורמים הרלוונטיים באוניברסיטה העברית.
12. לו היה פונה אליה, היה מגלה כי לא מדובר ברבע מיליון שקלים, אף לא ב-5% מסכום זה. ולא מדובר באתן פוליטי כי אם במומחית יחידה בתחומה, הנרתמת לעבודה מהרגע להרגע, ולא בשכר חריג כלשהו. כנובע מכך שלא נערכה בדיקה, נגרם לה מפח נפש גדול.
13. דרך הצגת הדברים, המהווה "חצי אמת" (אשר גרועה לא פעם משקר), מהווה פרסום של לשון הרע, שהיא עבירה ועוולה לפי **חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965** ובפרסום דיבה,

שהרי לפי ס' 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
 - (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
 - (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
14. חוק איסור לשון הרע מציע פיצוי סטטוטורי (כלומר פיצוי שאינו נדרש בתוכחת נזק), של עשרות אלפי שקלים ואף כפול מזה.
15. בשלב זה מבקשת מרשתנו כי יפורסם תיקון הולם, באותה הבלטה, באותן בימות, המבחר כי מדובר בסכום צנוע, בהתחייבות לחודשיים וכי הבחירה במרשתי אינה פוליטית אלא עניינית ומקצועית כנובע מתחום מומחיותה.
16. בהקשר זה, נזכיר את אחריותכם לפרסום לפי ס' 10 לחוק, וכן את הכתוב בס' 17א':
פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת לא תעמוד הגנת תום לב לעורכו, למי שהחליט בפועל על הפרסום או לאחראי על אותו אמצעי תקשורת אם הנפגע, או אחד הנפגעים, דרש ממנו לפרסם תיקון או הכחשה מצד הנפגע ולא פרסם את התיקון או ההכחשה בכותרת מתאימה במקום, במידה, בהבלטה ובדרך שבה פורסמה אותה לשון הרע, ותוך זמן סביר מקבלת הדרישה ובלבד שהדרישה היתה חתומה בידי הנפגע, שהתיקון או ההכחשה לא היה בהם משום לשון הרע או תוכן בלתי חוקי אחר וארכם לא חרג מתחום הסביר בנסיבות.
17. משכך מבוקש לפרסם "תיקון או הכחשה" וזאת במידה, בהבלטה ובדרך שבה פורסמה לשון הרע.
18. אם לא כן, תשקול מרשתנו את צעדיה המשפטיים, לרבות תביעת לשון הרע, בטענה כי לא נעניתם לפנייה זו לפי ס' 17א' כאמור.
19. מכתבנו זה אינו ממצה את זכויות ודרישות מרשתנו, את הסעדים המגיעים לה או רשימת העוולות. ככל שתוגש תביעה או קובלנה, אלה לא יהיו מוגבלות לאמור במכתבי זה.
20. לתשובתכם הדחופה נודה.

בכבוד רב,

עו"ד רון לוינטל

עו"ד כנרת בראשי

נספח 6

העתק התשובה מיום 9.8.20

עמוד 31

מבלי לפגוע בזכויות

9 באוגוסט 2020

לכבוד
מר רון לוינטל, עו"ד
מרחי הארבעה 28
תל אביב 6473925

[באמצעות דוא"ל: office@ron-law.co.il]

שלום רב,

הנדון: פרסום בחדשות 13 בעניינה של ד"ר לימור סמימיאן-דרש
סימוכין: מכתבך מיום 2.8.2020

חדשות 13 בע"מ, מר ישראל טויטו ומר אביעד גליקמן (להלן יחדיו: "חדשות 13"), מתכבדת להשיב על מכתבך אשר בסימוכין, כדלקמן:

1. חדשות 13 בחנה את הטענות המועלות במכתבך והיא דוחה אותן.
2. ביום 28.7.2020 פורסמה במהדורה החדשות המרכזית ידיעה לפיה ד"ר לימור סמימיאן-דרש תמונה ליועצת חיצונית לראש הממשלה בנושא התמודדות עם משבר נגיף הקורונה, ללא מכרז ובתמורה לסכומי כסף שונים (להלן: "הפרסום").
3. הפרסום נערך בהתאם להוראות הדין, לרבות הוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.
4. הסכומים אשר נקבעו כי ד"ר סמימיאן-דרש תהא זכאית להם בגין שירותיה מפורטים בפרוטוקול יועצת פטור משרדית טלפונית בשל משבר הקורונה מיום 26.7.2020, פרוטוקול מס' 16 (להלן: "הפרוטוקול"), ואין לגביהם כל מחלוקת.
5. ראה למשל את החלטת הוועדה בפרוטוקול בה נקבע, במפורש, כדלקמן: "ההתקשרות מאושרת לתקופה של חודשיים בהיקף כספי של 104,400 ₪ לא כולל מע"מ, עם אופציה להארכה בחודשיים נוספים באותה עלות".
6. יתרה מכך, העובדה כי ד"ר סמימיאן-דרש מקורבת לראש הממשלה אף היא אינה שנויה במחלוקת עובדתית, והדבר אף מצוין, מפורשות, בפרוטוקול הנזכר.
7. באשר לטענתך, כפי שזו באה לידי ביטוי במכתבך, לפיה פורסם כי בחירתה של ד"ר סמימיאן-דרש למכרז נעשתה, לכאורה, בשל היותה מקורבת לראש הממשלה - הרי שטענה זו אינה נסמכת על מאום.
8. מלבד ציון העובדות הנזכרות לעיל בפרסום, עובדות אשר לגביהן אין כל מחלוקת עובדתית, טענתך זו לא נזכרה כלל במסגרת הפרסום. לא בכדי טענתך זו לא הובאה במכתבך כציטוט, הגם שבחרת במכתבך לצטט מהפרסום, שכן הדברים לא פורסמו על ידי חדשות 13.

9. נוכח האמור לעיל ומשהפרסום נערך בהתאם להוראות הדין, חדשות 13 דוחה את דרישות מרשתך לפרסום תיקון או הבהרה.
10. למען הסר הטוב יצוין כי הדברים האמורים לעיל, נכונים גם בכל הנוגע לציוף ברשת החברתית Twitter שנערך על ידי מר אביעד גליקמן ביום 28.7.2029 בהקשרה של מרשתך.
11. יחד עם זאת, ולפנים משורת הדין, ככל ומרשתך מעוניינת להוסיף תגובה מטעמה לפרסום המופיע באתר חדשות 13, הרי שהיא מוזמנת לעשות כן, בתיאום עם הח"מ.
12. אין באמור לעיל כדי למצות את טענות חדשות 13 או משום ויתור על טענה או זכות העומדת לה.

בכבוד רב,
עיינה נוימן, עו"ד
היועצת המשפטית
החדשות 13

נספח 7

העתק תשובת ב"כ התובעת מיום 17.8.20

עמוד 34

17.08.20

לכבוד

עו"ד עיינה נוימן

יועצת משפטית

החדשות 13

הנדון: מענה למכתבך מיום 9/8/20
בסימוכין לפנייתי מיום 2/8/20 –
מכתב התראה לפני תביעת לשון הרע

ח.נ,

מרשתנו, ד"ר לימור סמימיאן-דרש, מילאה ידינו להשיב לך בעניין שלהלן:

1. לצערך, המענה שניתן על ידך לפנייתנו נדחה בזאת. אין בו כדי לרפא את הפגמים שנפלו בפרסומים המקוריים.
2. כפי שהוסבר בפנייתנו הראשונית, גילוי הפגמים בפרסום יכול היה להיוודע על אתר, לו היה הכתב, מר גליקמן, טורח לפנות אל מרשתנו, ולבקש את תגובתה, ולמרבה התמיהה – לא עשה כן.
3. הפרסומים שהועלו מציגים מצג שקרי, בכל הנוגע לאלה:
 - א. הצגת הדברים כאילו ד"ר סמימיאן-דרש קיבלה תפקיד "ללא מכרז", באשר מדובר במינוי אישי, שממילא אינו נדרש במכרז. כלומר – לא עיוותו או שינו דבר עבורה.
 - ב. הצגת ד"ר סמימיאן-דרש כמי שהתקבלה לתפקיד, בלי להזכיר כלל את מומחיותה, הרלבנטיות שלה לתפקיד, היותה מומחית בתחום, הרקע האקדמי הנרחב שלה המכשיר אותה לתפקיד, כך שלקוראים ולצופים מובן כי המדובר ב"גיזב" על רקע פוליטי או חברי, ותו לא. ההיפך ממצב הדברים בפועל, שהרי הרחבנו והסברנו במכתבנו הראשון על הרקע העשיר והייחודי של מרשתנו לתפקיד. אף הוסבר כי אין למרשתנו ולמר נתניהו רקע חברי או אישי, כנרמז.
 - ג. הצגת הדברים כאילו ד"ר סמימיאן-דרש מרוויחה רבע מיליון שקלים או 60,000 שקל בחודש או כל סכום דימיוני אחר. במציאות, אמנם ההתקשרות מאושרת כמופיע בס' 5 למכתבך, אך המדובר בחוזה שכר סטנדרטי, הנקבע לפי השכלתה, והתנאים המצוטטים הינם סטנדרטיים ומתייחסים למקסימום האפשרי (ולא לחיוב בפועל).

- כאשר יתבררו היקפי שעות העבודה בפועל, והתשלום בפועל, יתחוויר כי הסכום הנקוב רחוק מרחק מזרח ממערב, מהסכום המשולם בפועל.
4. כלל הצגת הדברים היא – כאילו מרשתנו קיבלה "הטבה פוליטית" ללא כל קשר לתחום מומחיותה או עיסוקה, ו"תרוויח" כנובע מכך רבע מיליון שקלים, והכל "ללא מכרז". הצגת הדברים אינה נכונה ועושה למרשתנו עוול גדול – המדובר במומחית בתחומה, הנדרשת לסייע בכל הנוגע להתמודדות ישראל עם מגיפת הקורונה, ואשר נרתמת לכך, במספר שעות מוגבל, לפי תעריף ממשלתי, על בסיס הסדר סטנדרטי, לא "ברבע מיליון שקלים" ואולי בגובה 5% או 10% מכך, והכל – לא מתוך "אתגר פוליטי", ובלי שנדרשה לעבור מכרז לאור אופי ההעסקה. לא היה צורך במכרז ולא "ביטלוי" עבורה מכרז או "עקפו" דרישות מכרז.
5. התוצאה היא כי בא אדם, מומחה בתחומו, נקרא לדגל, ומסייע לממשלה בעת חירום, והדבר מוצג בפרסומיכם כאילו המדובר ב"טובה פוליטית", בלי להציג בכלל את הרלבנטיות של מרשתנו לתפקיד, ותוך שנזרקים לחלל האוויר סכומים מופרכים לחלוטין.
6. ואגב, אפילו תאמצי את המופיע בס' 5 למכתבך, תחשבי סכום זה עבור חודשיים, ותקבעי מראש שאופציה של חודשיים נוספים תופעל, לא תגיעי ל"רבע מיליון שקלים".
7. בטרם הגשת תביעה, וכדי למנוע אותה, הצענו כי תפעלו לפי האמור בס' 17א' לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ותפרסמו תיקון או הכחשה באותו היקף של הפרסום הראשון, ולפיו
- "ד"ר סמימיאן-דרש נדרשה לתפקיד שלא נדרש בו מכרז, וזאת על בסיס מומחיותה וידענותה האקדמאית, המכשירה אותה לסייע במיגור מגיפת הקורונה.
- ד"ר סמימיאן-דרש משמשת כיועצת, לפי תנאי שכר הקבועים בחוק, בלי כל חריגות, ואינה צפויה להרוויח רבע מיליון שקלים ולא 60,000 שקל בחודש כי אם סכום צנוע בהרבה, של כמה אלפי שקלים בחודש.
- בחירתה לתפקיד לא נובעת מקשר אישי כזה או אחר לראש הממשלה, אלא מהיותה החוקרת היחידה בישראל המשלבת וחוקרת במשך למעלה מ-15 שנים את הממשק שבין תפיסות של איומים עתידיים ואי וודאות ומערכי היערכות מדינתיים לחירום בישראל ובמקומות נוספים בעולם. בעבודת הדוקטורט היא חקרה מתוך פרספקטיבה זו, היערכות לאיומים אי-וודאיים עתידיים ביולוגיים ובפרט, היערכות לטרור ביולוגי ולמגיפות. הרלבנטיות שלה, לפיכך, למינוי האמור, ברורה מאליה".
8. ניתן יהיה לסכם במשותף נוסח מדויק לדברים, אך זו רוח הדברים הנדרשים בתיקון.
9. התיקון נדרש בשידור עצמו (במהדורה), וכן בציוץ המקושר לקודמו, ואז באתר. לא רק באתר.

10. אם לא כן, הרי מה שפורסם אינו הגון, אינו מדויק ומציג את מרשתנו באור שלילי, תוך הנמכת והגחכת כל הרקע שלה, התאמתה לתפקיד, והעובדה כי הוא נעשה דווקא בצניעות ובעבור סכום סימלי.
11. ההצעה כי מרשנו "תוסיף תגובה" לפרסום באתר (כמוצע בס' 11 למכתבך) היא לעג לרש. על מערכת חדשות 13 לפרסם, מצידה, הבהרה לדברים, וכן על מר גליקמן "לצייץ" הבהרה, ולפיה לא נלקחה תגובת מרשתי מלכתחילה, וכי הדברים מובהרים ב"הבהרה" זאת. לפי ס' 17א' על הדברים להופיע מפי כלי התקשורת, ולהופיע באותה במה ובולטות, בה הופיעו קודם, ולא "לעשות טובה" למרשתנו, שרק באתר, תוכל להוסיף דבר מה, שייחשב "תגובה" מצידה ולא תיקון מצידכם.
12. פנייתנו זו, וקודמתה, לא לוו בדרישה כספית, וכפי שניתן לראות, מרשתנו לא מיהרה להגיש תביעתה או לדרוש דרישות כספיות, אך ככל שמרשתך ומרשך לא ישכילו לסיים עניין זה בהבאת תיקון לדברים, לא יהא מנוס מהמלצה על פנייה לערכאות משפטיות, תוך הצגת כל מכלול התכתבות זו וחוסר הרצון לתקן ידיעה שגויה, שמלכתחילה הועלתה לאוויר ללא בקשת תגובה וללא בדיקה מעמיקה. הדבר כידוע, עשוי לאיין את הגנת תום הלב. גם לא ניתן יהיה לטעון כי המדובר ברדיפה כספית גרידא.
13. תקוותנו היא כי ניתן יהיה לסיים את האמור בדרך ההגיונית של פרסום הבהרה, לא מצד מרשתנו כי אם מצד מרשייך.

בכבוד רב ובב"ח,

עו"ד רון לוינטל

עו"ד כנרת בראשי